

Voorganger: Ds. P.G. Vellekoop

**Welkom en mededelingen
Aansteken kaars van verbondenheid**

Intochtslied Lied 216: 1, 2 en 3

1. Dit is een morgen als ooit de eerste,
zingende vogels geven hem door.
Dank voor het zingen, dank voor de morgen,
beide ontspringen nieuw aan het woord.

2. Dauw op de aarde, zonlicht van boven,
vochtige gaarde, geurig als toen.
Dank voor gewassen, grassen en bomen,
al wie hier wandelt, ziet: het is goed.

3. Dag van mijn leven, licht voor mijn ogen,
licht dat ooit speelde waar Eden lag.
Dank elke morgen Gods nieuwe schepping,
dank opgetogen Gods nieuwe dag.

**Stil gebed
Bemoediging en groet
Kyriëgebed**

Glorialied Psalm 81: 1, 2, 3, 4 en 5

1. Jubel God ter eer,
Hij is onze sterkte!
Juich voor Israëls Heer,
stem en tegenstem
springen op voor Hem
die ons heil bewerkte.

2. Laat de harpen slaan,
klinken de trompetten.
Vier bij volle maan
met muziek en mond
een hernieuwd verbond
volgens oude wetten.

3. Dit is ingezet
als een eeuwig teken
Jozef tot een wet,
toen des Heren hand
aan Egypteland
machtig is gebleken.

4. God heeft ons gezegd
nooit gehoorde dingen.
Heilig is 't en recht
nu en te allen tijd
Hem die ons bevrijdt
vrolijk toe te zingen.

5. Onder lasten zwaar
was gij haast bezwaken.
Groot was het gevaar –
Ik vergat u niet,
in het doodsgedebied
gaf Ik taal en teken.

Gebied bij de opening van de Schriften

Gesprek met de kinderen

Zingen *Kaarsenlied*

1. Wij gaan voor even uit elkaar,
en delen nu het licht.
dat licht vertelt ons iets van God,
op Hem zijn wij gericht.

2. Wij geven Gods verhalen door:
en wie zich openstelt
ervaart misschien een beetje licht
door wat er wordt verteld.

3. Straks zoeken wij elkaar weer op
en elk heeft zijn verhaal.
het licht verbindt ons met elkaar:
het is voor allemaal.

Kinderen gaan naar de Kinderkerk

Schriftlezing **1 Samuël 25: 2 - 13 en 18 - 25**

Lector Mieke Wijnoits

Nu woonde er in Maon iemand die zijn bedrijf in Karmel had. Hij was schatrijk: hij bezat drieduizend stuks schapen en duizend geiten. Hij was voor het scheren van de schapen naar Karmel gekomen. Zijn naam was Nabal en zijn vrouw heette Abigaïl. Zij had een helder verstand en was mooi om te zien; hij was hard en onbeschoft. Hij was een nakomeling van Kaleb. Toen David in de woestijn hoorde dat bij Nabal de schapen werden geschoren, stuurde hij tien van zijn knechten naar Karmel met de opdracht: 'Ga naar Nabal en groet hem hartelijk namens mij. Zeg tegen hem: "Ik wens u en uw familie en uw bedrijf alle goeds, ook voor volgend jaar. Ik heb gehoord dat ze uw schapen aan het scheren zijn. Nu zit het zo: toen uw herders bij ons in de buurt waren, hebben we hen niet lastiggevallen; al die tijd dat ze hier in Karmel waren is hun niets ontvreemd. Vraag het uw knechten maar, zij zullen het u bevestigen. Ik hoop dat u op uw beurt mijn knechten goed zult behandelen, ze komen immers op een feestdag bij u. Daarom verzoek ik u beleefd om mijn knechten en mij, David, te geven wat u missen kunt.'" Toen Davids knechten bij Nabal kwamen, brachten ze uit Davids naam dit alles over en wachtten af wat hij zou zeggen. Nabal antwoordde Davids knechten als volgt: 'Wie is die David? Wie is die zoon van Isaï? Het wegelt vandaag de dag van de slaven die bij hun meester weggelopen zijn. Denken jullie heus dat ik mijn brood en mijn water en het vlees dat ik voor mijn scheerders heb laten klaarmaken aan de eerste de beste onbekende ga weggeven?' Davids knechten gingen onverrichter zake terug en vertelden David alles wat Nabal had gezegd. Daarop beval David zijn mannen: 'Te wapen!' Allen gordden hun zwaard om, ook David zelf, en met vierhonderd man trokken ze onder aanvoering van David naar Karmel op; tweehonderd man bleven achter om het kamp te bewaken.

Haastig liet Abigaïl tweehonderd broden, twee zakken wijn, gedroogd vlees van vijf schapen, vijf schepel geroosterd graan, honderd plakken rozijnen en tweehonderd plakken gedroogde vijgen op ezels laden en ging zonder met haar man te overleggen op weg. 'Rijden jullie voor me uit,' beval ze haar knechten, 'ik kom achter jullie aan.'

Abigaïl reed op haar ezel door de kloof, terwijl David en zijn mannen van de andere kant optrokken. Omdat ze door de bergwand aan het zicht onttrokken was, werd David door haar komst verrast. Hij had net nog gezegd: 'Wat denkt die vent wel? Heb ik daarom al die tijd zijn bezittingen beschermd? Ik had het net zo goed kunnen laten! Nog niet één schaap is hij kwijt, en wat krijg ik? Stank voor dank! God mag met me doen wat Hij wil als ik morgenvroeg van zijn familie ook maar iemand van het mannelijk geslacht in leven heb gelaten!' Zodra Abigaïl David zag, sprong ze van haar ezel af. Ze viel voor zijn voeten op haar knieën, boog diep voorover en zei: 'Mij treft alle schuld, mijn heer. Sta me toe het woord tot u te richten en luister naar wat uw dienaars te zeggen heeft. Schenk alstublieft geen aandacht aan die domme praatjesmaker van een Nabal. Hij is een onbenul, zoals zijn naam al zegt. Maar ik had natuurlijk uw boden moeten zien!

Zingen Lied 381 : 1, 2 en 3

1. Genadig Heer, die al mijn zwakheid weet,
wil mij vergeven wat ik U misdeed;
verwerp mij niet, die op uw vrijspraak wacht,
maar troost mij met uw woord: het is volbracht.

2. Gij hebt mij Heer, geroepen aan uw dis,
het heilig feest van uw gedachtenis;
Schenk mij uw Geest, opdat ik U ontmoet
in 't teken van uw lichaam en uw bloed.

3. Gij, die voor armen rijkdom hebt bereid,
voor onrechtvaardigen gerechtigheid,
zie, hoe naar U zich mijn verlangen wendt
en leid mij zelf, Heer, tot uw sacrament.

Schriftlezing De handelingen van de apostelen 8: 26 - 39

Een engel van de Heer zei tegen Filippus: 'Ga tegen de middag naar de verlaten weg van Jeruzalem naar Gaza.' Filippus deed wat hem gezegd werd en ging naar die weg toe. Net op dat moment was daar een Ethiopiër, een eunuch, een hoge ambtenaar van de kandake, de koningin van Ethiopië, die belast was met het beheer van haar schatkist. Hij was in Jeruzalem geweest om daar God te aanbidden en zat nu op de terugweg in zijn reiswagen de profeet Jesaja te lezen. De Geest zei tegen Filippus: 'Ga naar die man daar in de wagen.' Filippus haastte zich naar hem toe en hoorde hem de profeet Jesaja lezen, waarop hij vroeg: 'Begrijpt u ook wat u leest?' De Ethiopiër antwoordde: 'Hoe zou dat kunnen als niemand mij uitleg geeft?' Hij nodigde Filippus uit om in te stappen en bij hem te komen zitten. Dit was het schriftgedeelte dat hij las:

'Als een schaap werd Hij naar de slacht geleid;
als een lam dat stil is bij zijn scheerder
deed Hij zijn mond niet open.

Hij werd vernederd en Hem werd geen recht gedaan,
wie zal van zijn nakomelingen verhalen?
Want op aarde leeft Hij niet meer.'

De eunuch vroeg aan Filippus: 'Kunt u me zeggen over wie de profeet het heeft? Over zichzelf of over een ander?' Daarop begon Filippus met hem te spreken over het evangelie van Jezus, waarbij hij deze schrifttekst als uitgangspunt nam. Onderweg kwamen ze bij een plaats waar water was, en de eunuch zei: 'Kijk, water! Waarom zou ik niet gedoopt kunnen worden?' Hij liet de wagen stilhouden en beiden liepen het water in, zowel Filippus als de eunuch, waarna Filippus hem doopte. Toen ze uit het water kwamen, greep de Geest van de Heer Filippus en nam hem mee, en de eunuch zag hem niet meer, maar vervolgde zijn weg vol vreugde.

Zingen Lied 849: 1 en 3

1. Zoek de wegen van de wijsheid
die de schepping dansend groet.
Blijf haar volgen, schenk haar aandacht
proef haar woorden, juist en goed.
Wijsheid baant het pad naar vrede,
doet ons voor wat liefde doet.

3. Zuster wijsheid, kom en help ons,
voed wie nieuw geboren wordt.
Zielsvriendin en liefste naaste,
wek het heilig licht in ons.
Vorm ons tot jouw volk, bevrijd ons,
om de aarde en om God.

Uitleg en verkondiging

Mijn zoon – Anna Enquist

Mijn zoon stormt door het huis,
een roffel op de trap. Hij is
zichzelf een motor. Het lied
dat in hem leeft ontsnapt hem
soms. Ik hoor hem zingen
op de gang en zwijg.

's Nachts is hij bang, hij twijfelt
aan zichzelf, aan ons, de wereld.
Ik neem hem in mijn arm
en zonder spreken vaag ik
de oorlog weg en kinderkanker,
mijn eigen dood, het monster van de tijd.

Ik lieg hem voor en red hem
tot wij beiden slapen in gestolen veiligheid.

Stilte en orgelspel

Zingen Lied 834 : 1, 2 en 3

1. Vernieuw Gij mij, o eeuwig licht!
God, laat mij voor uw aangezicht,
geheel van U vervuld en rein,
naar lijf en ziel herboren zijn.

2. Schep, God, een nieuwe geest in mij,
een geest van licht, zo klaar als Gij;
dan doe ik vrolijk wat Gij vraagt
en ga de weg die U behaagt.

3. Wees Gij de zon van mijn bestaan,
dan kan ik veilig verder gaan,
tot ik U zie, o eeuwig licht,
van aangezicht tot aangezicht.

Gebeden

Aankondiging collecte

Zingen Lied 823: 1, 4 en 5

1. Gij hebt, o Vader van het leven,
de aarde aan de mens gegeven,
het land, de zee is zijn domein.
Gij hebt hem aan het woord doen komen
om tussen werkelijkheid en dromen
getuige van uw Geest te zijn.

4. Door een geheimenis omsloten,
door alle dingen uitgestoten,
gaat hij op alle dingen in.
Alleen uw woord geeft aan zijn falen,
zijn rustloos zoeken en verdwalen
een onuitsprekelijke zin.

5. O God, wij bouwen als ontheemden,
wij wonen en wij blijven vreemden,
bestemd voor hoger burgerrecht.
Wil ons, o koning der getijden,
een woning in de stad bereiden
waar Gij het fundament van legt.

Wegzending en zegen